

осем-десет близки и съседски жени, като „калесвайки” ги задължително държи маша в дясната си ръка. Поканените пристигат на обяд, „защото не трябва да имаш хора, когато зайде слънце”. Ако сред тях има родилки, те носят със себе си игли, които си разменят една на друга „за да нямат боджежи бебетата им”. Всички сядат около постлания на земята месал, върху който предварително са сложени две-три счукани с ръка глави лук, сол и три чаши с вино. Родилката седи с бебето на лично място. Сервира само свежървата, като слага пред всяка жена чиния с „чест” боб. Ако сред поканените жени има кърмачка, тя си взема от лука с малко сол „Да не изчезне млякото”.

Свежървата взема питата, вдига я високо над главата си, подскача три пъти и едновременно с това извиква три пъти името на бебето „нашето, циганското”. С това име ще е познато в общността. През това време някои от по-възрастните жени наподобяват фалос със среден пръст и имитират анален полов акт със свежървата. Тя разчупва питата на две над главата си и нарича едната част за момче, а другата – за момиче. Поставя двете парчета едно над друго и подава три „залушки” от питата с малко лук на родилката. След това всяка от жените си отчупва парче от тази половинка на питата, в зависимост дали си пожелава мъжка или женска челяд. Когато станат да си тръгват, всяка от присъстващите пуска „бели” пари в една от чашите с вино. „Първа слага своята пара свежървата. Жълти пари не се пускат, да не пожълтее детето”. С първата извадена от чашата монета, „майката маже бузките на бебето да е бяло и червено”.

Този обред има за цел да социализира новороденото, което до този момент е чуждо за общността. Чрез обявяването от свежървата на висок глас на циганското/ ромското име, групата го припозвана за свое и го приема (Шиварова 2006: 356-359).

При циганите/ ромите от Сливен „понудата” също се прави на третия ден след раждането. В дома на новороденото отиват само жежени жени и съседки, като всяка носи лук (за да има родилката мляко), отчупено парче хляб и подарък за бебето. Всичко това се поставя в сито – символ на изобилието. Майката на булката замесва специална пита с “трапчинки” (да има трапчинки детето) и я намазва с мед или подсладена вода. Питката се дава на най-високата жена – тя трябва да е кърмачка и да може силно да се смее. В това време под полата на всяка от присъстващите жени се кади с треви, взети от църквата, за да има догодина и тя дете. Избраната жена слага питката на главата си, подскача и като се изсмива силно, я разчупва. Всички останали също започват да се смеят и си чупят от питата. Гостенките си тръгват преди да се стъмни.